

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 1T/34/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3618010097
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslav Smatana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2020:3618010097.7

Uznesenie

Okresný súd Partizánske v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Radoslava Smatana, PhD. a prísediacich Heleny Kližanovej a Ing. Mgr. Martina Mikloša, PhD., v trestnej veci obžalovaného K. H. pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23.09.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 280 ods. 2 Trestného poriadku súd trestnú vec obžalovaného K. H., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom K., I. XXX/XX, ženatého, zamestnaného, pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že:

dňa 29.04.2016 v čase okolo 16:15 hod. v Partizánskom čast' I. G. na ulici I. pred bránou do dvora rodinného domu č. XXX/XX pri preberaní dieťaťa mal. L. M., nar. XX.XX.XXXX najskôr vulgárne nadával poškodenému S. S., ktorý držal na rukách svoju maloletú dcéru L. M., nar. XX.XX.XXXX, následne poškodeného S. S. päšťou opakovane udieral do oblasti pravého ramena a pritom zasiahol i maloletú L.M., nar. XX.XX.XXXX, potom sácal poškodeného S. S. smerom od seba ku ceste, následne chytil pod krk maloletú L. M., nar. XX.XX.XXXX a ťahal ju za tričko, potom udrel poškodeného S. S. do oblasti nad pravým ramenom a potiahol poškodeného S. S. s maloletou L. M., nar. XX.XX.XXXX na rukách do brány do dvora uvedeného rodinného domu, v dôsledku čoho poškodený narazil do tejto brány, čím spôsobil poškodenému S. S. zmliaždenie pravého ramena s krvným výronom, ktoré zranenie si vyžiadalo ošetrovanie a liečenie v trvaní 12 dní, s dobou sťaženia obvyklého spôsobu života poškodeného v trvaní 5 dní a poškodenej mal. L. M. zmliaždenie hrudníka a zmliaždenie krku, ktoré zranenia si vyžiadali ošetrovanie, bez liečenia a obmedzenia obvyklého spôsobu života poškodenej,

p o s t u p u j e Okresnému úradu v Prievidzi, odbor všeobecnej vnútornej správy, na prejednanie ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ Zákona č. 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov.

odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske podal dňa 05.06.2018 obžalobu na K. H. pod č.k. Pv 337/16/3305-65 pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené v predmetnej obžalobe.

Súd na hlavnom pojednávaní dňa 03.10.2018 a 21.11.2018 vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodeného S. S., opatrovníka poškodenej K. svedkov F. S., X. H., v zmysle § 268 ods. 2 Trestného poriadku prečítaním podstatných častí znaleckých posudkov znalca MUDr. Jaroslava Ridošku, PhD., MBA zo dňa 28.11.2016 (č.l. 93-102 a 103-113), v zmysle § 270 ods. 2 Trestného

poriadku prehratím videozáznamu z CD (prípnuté na obale vyšetrovacieho spisu) a prehratím nahrávok č. 1 a č. 2 na nosiči USB (prílohová obálka z č.l. 242), oboznámením ostatného spisového materiálu (trestné oznámenie z č.l. 2-3, plná moc z č.l. 4, rozsudok OS PE sp. zn. 1P/119/2015 zo dňa 21.03.2016 z č.l. 7-8, potvrdenie o dočasnej PN z č.l. 9, lekárska správa z č.l. 10, fotodokumentácia z č.l. 11-12, plná moc z č.l. 60, znalecký posudok MUDr. Segedu zo dňa 05.12.2016 v inej trestnej veci obžalovaného z č.l. 114-130, vyjadrenie SP z č.l. 138, vyjadrenie Dôvera z č.l. 139, vyjadrenie VŠZP z č.l. 140, výpis z ústrednej evidencie priestupkov z č.l. 144, lustrácia v CDB z č.l. 187-188, odpis z registra trestov z č.l. 191, správa o povesti mesto Partizánske z č.l. 228-229), oboznámením podstatnej časti pripojených spisov tunajšieho súdu sp. zn. 1T/24/2017 a sp. zn. 6P/33/2017 a po takto vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní dňa 21.11.2018 rozhodol uznesením č.k. 1T/34/2018-250 tak, že podľa § 280 ods. 2 Trestného poriadku trestnú vec obžalovaného K. H. pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal obžalovaný dopustiť na skutkovom základe uvedenom v citovanom uznesení, postúpil Okresnému úradu v Prievidzi, Odboru všeobecnej vnútornej správy na prejednanie ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods.1 písm. d/ Zákona č. 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov.

Na podklade sťažnosti prokurátora v neprospech obžalovaného voči citovanému rozhodnutiu, Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 2To/14/2019-260 zo dňa 18.06.2019 podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku zrušil vyššie citované uznesenie a súdu prvého stupňa uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol. V odôvodnení rozhodnutia krajský súd okrem iného uviedol, že rozhodnutie podľa § 280 ods.2 Trestného poriadku sa vždy týka skutku. Pritom súd môže takéto rozhodnutie urobiť až po vykonaní dôkazov a len vtedy, ak po ich vyhodnotení dôjde k záveru, že skutok sa stal, no tento nenapĺňa znaky trestného činu, ale môže byť posúdený ako priestupok, teda že skutok nedosahuje takú závažnosť, že by išlo o trestný čin. V súvislosti s uvedeným krajský súd zistil, že okresný súd pri zisťovaní a ustálení skutkového stavu nepostupoval dôsledne, nakoľko sa nevysporiadal v tomto smere so všetkými skutočnosťami, na ktoré bol povinný vo svojom rozhodnutí odpovedať a z uvedeného dôvodu je napadnuté rozhodnutie predčasné, pričom zostali nejasnosti ohľadne riadneho ustálenia skutkového stavu, čo má v konečnom dôsledku vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Je potrebné poukázať na to, že na jednej strane okresný súd konštatuje, že nemal za preukázané, že by obžalovaný poškodeneho alebo maloletú X. udrel, pričom vo vzťahu k poškodenému S. uvádza, že u neho k zraneniu mohlo dôjsť i silnejším stiskom ramena poškodeneho obžalovaným. Na druhej strane sa okresný súd vôbec nezaoberal, akým spôsobom a mechanizmom malo dôjsť k objektívne zisteným zraneniam maloletej X., pričom len uvádza, že pokiaľ išlo o zranenia maloletej X., ktoré mala utrpieť, tieto sú i podľa znaleckého posudku MUDr. Ridoška nezávažné, ktoré si vyžiadali jednorazové ošetrenie. Takéto zistenie je nepochybne dôležité z hľadiska ustálenia skutkového stavu a následného posúdenia konania obžalovaného po právnej stránke. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia okresného súdu pritom jednoznačne nevyplýva, ktorú časť konania obžalovaného zo skutkovej vety obžaloby považoval okresný súd na podklade vykonaného dokazovania za nepreukázanú (okrem konštatovania o nepreukázaní úderov rukou voči poškodeným) a ktorá bola dokázaná (napr. chytenie maloletej pod krk, alebo len ťahanie za tričko, resp. sácanie obžalovaným, nadávky), teda nie je zrejmé akú časť konania považoval za takú, ktorá nie je trestným činom, ale môže napĺňať len znaky priestupku. V tomto smere musia byť zistenia a závery okresného súdu jednoznačné, majúce oporu v dokazovaní, aby aj krajský súd mohol posúdiť závažnosť konania obžalovaného, ktoré bolo preukázané. Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd napadnuté uznesenie podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku zrušil a vec vrátil okresnému súdu, aby vo veci konal a rozhodol.

Okresný súd po vrátení veci odvolacím súdom na opätovné prejednanie a rozhodnutie, majúci na zreteľ ustanovenie § 194 ods. 5 Trestného poriadku, na hlavnom pojednávaní dňa 06.11.2019, 29.07.2020 a 23.09.2020 konal v zmenenom zložení senátu (z dôvodu úmrtia člena pôvodného senátu S. H.), pričom obžalovaný bol poučený v zmysle § 277 ods. 5 Trestného poriadku a súhlasil so zmenou senátu a netrval na opätovnom vykonaní celého dokazovania. Súd doplnil dokazovanie výsluchom znalca MUDr. Jaroslava Ridoška, PhD., MBA, podľa § 270 ods. 2 Trestného poriadku opätovným prehratím videozáznamu z CD (prípnuté na obale vyšetrovacieho spisu) a prehratím nahrávok č. 1 a č. 2 na nosiči USB (prílohová obálka z č.l. 242), v zmysle § 269 ods. 1 Trestného poriadku oboznámením listinných dôkazov, a to overenej ftc rodného listu maloletej X. z č.l. 303, správy o povesti z č.l. 307, priebežnej správy z výkonu probácie z č.l. 321, odpis z registra trestov z č.l. 322, lustrácia CESDaP z č.l. 323, lustrácie v CDB z č.l. 324.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 03.10.2018 urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku, že sa necíti byť vinný zo skutku obžalobou mu kladeného za vinu. Uvedol, že čakali na poškodeného spolu s manželkou, bolo to dňa 29.04.2016. Zbadali ho prichádzať a obžalovaný išiel von. Poškodený mal priniesť vnučku. Dcéra bola neprítomná, bola v práci. Poškodený ju mal priniesť o 16:00 hod. ale priniesol ju až o 16:30 hod. Išiel von pred bránu nečakajúc na zazvonenie. Poškodený držal maloletú vnučku na rukách, obžalovaný mu vyčítal, že prečo prišiel tak neskoro. Hovoril s ním pokojne. Stáli za bránou. Nepamätá si, čo mu povedal poškodený. Poškodený držal maloletú X. v náručí, maloletá nespala. Obžalovaný vyzval poškodeného, aby mu dal maloletú, čo však poškodený odmietol. Obžalovaný ho vyzval viackrát, poškodený však naďalej odmietal, chcel ju dať len matke maloletej. Keď mu ju poškodený nechcel dať, tak ho obžalovaný chytil asi za pravé rameno jeho pravou rukou, nakoľko poškodený sa už otočil a chcel odísť. Poprel, že by udrel poškodeného, či maloletú. Poškodeného chytil za plece, aby neodišiel. Pripustil, že to mohlo byť i silnejšie. Poškodený sa zapotácal, podľa neho to len fingoval. Obžalovaný mu ešte vytkol, že kedy mu vráti peniaze, čo mu požičal. Na otázku prokurátora uvedol, že bol v tom čase triezvy. Preberal ju preto on, lebo matka maloletej nebola v tom čase doma. Maloletá X. v tom čase plakala. Na otázku obhajcu obžalovaný uvedol, že matka maloletej začala chodiť do práce od začiatku apríla 2016. Už predchádzajúce preberania maloletej robili problém. Obžalovaný si vôbec nevšimol, že by tam bola i pani S., auto ktorým prišiel poškodený však videl. Medzi domom a odstaveným autom bola prekážka, a to iné odstavené auto. Na otázku prísediaceho obžalovaný uvedol, že vnučka mala s nimi dobrý vzťah.

Opatrovník poškodenej maloletej X. S. PhDr. S. E. na hlavnom pojednávaní dňa 03.10.2018 uviedla, že sa ku skutku nevie vyjadriť. Vie len to, že maloletá bola zverená matke a otcovi bol upravený styk s maloletou.

Poškodený S. S. na hlavnom pojednávaní dňa 03.10.2018 uviedol, že dňa 29.04.2016 bol zaviesť svoju dcéru ako mal podľa rozsudku, mal tam byť o 16:00 hod., avšak vtedy v Bieliciach opravovali cestu, tak sa zdržal 15 minút. Išiel maloletú odovzdať i so svojou matkou. Auto nechal na druhej strane oproti domu ako to robí bežne. Potvrdil, že tam bolo pri bráne odstavené ešte iné auto. Prišiel pred bránu a zazvonil, maloletá mu driemala na rukách. Obžalovaný vyšiel až neskôr, mal taktavú chôdzu a začal mu nadávať, ani mu nedal možnosť vysvetliť prečo mešká. Začal ho udierať päťou pravej ruky do ramena, udieral aj maloletú, tlačil ho k ceste. Potom ho stiahol k bráne a hodil ho do brány i s maloletou. Poškodený upozornil obžalovaného, že drží maloletú pod krkom, na čo mu obžalovaný uviedol že „no a čo?“ Držal ju pevne pod krkom, myslel si, že drží asi poškodeného a až keď ho poškodený upozornil, že ubližuje maloletej, tak prestal. Poškodený sa bál malú nechať u nich doma. Obžalovaný bol pod vplyvom alkoholu, razilo z neho, bol vulgárny. Obžalovanému to bolo jedno, že tam bola malá. Matka poškodeného sedela v aute na zadnom sedadle a celé to videla a natáčala to na ochranu poškodeného. Na otázku prokurátora poškodený uviedol, že jeho matke odstavené auto nebránilo vo výhľade. Na otázku obhajcu poškodený uviedol, že v tom čase bol upravený styk tak, že maloletú mal odovzdať pred bydliskom matky, pričom uviedol, že nevedel, že ju nemusí odovzdať len matke. Predtým maloletú preberala stará matka, ani raz ju nepreberal obžalovaný. Pripustil, že mal vedomosť, že sa celá vec nahráva, avšak poprel, že by to celé provokoval. Na otázku prísediacej poškodený uviedol, že jeho matka má s maloletou dobrý vzťah. Na otázku, či matka nepribehla na pomoc maloletej, ale ostala to natáčať, poškodený potvrdil, že matka ostala celý čas v aute a nahrávala to. Pri vzájomnej konfrontácii obžalovaný i poškodený zotrvali na svojich výpovediach.

Svedkyňa F. S. na hlavnom pojednávaní dňa 03.10.2018 uviedla, že dňa 29.04.2016 zanášali maloletú X. okolo 16:00 hod., maloletá spala. Meškali, lebo bola rozkopaná cesta, prišli asi o 15 minút neskôr. Poškodený zobral maloletú na ruky, táto stále spala a išiel pred bránu, vonku nebol nikto, zazvonil a čakal. Vyšiel obžalovaný, ktorý ju však dovtedy nikdy nepreberal. Svedkyňa chodila na všetky preberania, chodila tam, lebo maloletá niekedy zvracala. Svedkyňa to začala nahrávať, kvôli ich vlastnej ochrane, keďže už v minulosti mali s nimi problémy. Poradil jej to jeden známy, že sa takto budú chrániť, chcela si to nafotiť, že syn odovzdá maloletú v poriadku. Pred bránou stálo iné auto. Incident videla dobre, poškodený chvíľu čakal a potom prišiel obžalovaný, z jeho mimiky videla, že bol dosť rozčúlený. Malá spala na rukách, obžalovaný začal poškodeného udierať do pleca na opačnej strane ako bola malá. Poškodený sa teda rozbehol preč, obžalovaný išiel za ním a keď ju zbadal a videl, že má mobil, otočil sa a išiel späť. Následne išli na políciu, kde to celé ohlásili a odtiaľ ich poslali do nemocnice. Nepamätá si, či sa malá sťažovala, že ju niečo bolí, možno na hlavičku. Podľa svedkyne obžalovaný bol pod vplyvom

alkoholu, čo usúdila podľa jeho mimiky a chôdze. Na pomoc synovi a vnučke nešla preto, lebo by im nebola nič platná. Spoliehala sa, že syn maloletú ubráni a nepustí ju. Svedkyňa nevidela pani H..

Svedkyňa X. H. na hlavnom pojednávaní dňa 03.10.2018 uviedla, že je to celé vymyslené, obžalovaný nikoho nenapadol. Bolo to v piatok 29.04.2016 v čase okolo 17:00 hod. Obžalovaný prišiel pred bránu prevziať dieťa od poškodeného. Videli z kuchyne, že poškodený prichádza, zrejme zvonil. Videla, ako poškodený prišiel pri bránu a na rukách držal maloletú X.. Nechcel ju dať obžalovanému. To bolo prvý mesiac, čo dcéra začala robiť. Nebolo pravidlom, že maloletú preberal obžalovaný. Predtým ju nepreberal, toto bolo prvý raz. Poškodený prišiel na aute, zaparkoval na druhej strane oproti susedom. Pred ich domom bolo zaparkované nejaké auto. Celé to trvalo asi 2 až 3 minúty. Svedkyňa nevidela žiadny fyzický kontakt, obžalovaný sa vôbec nedotkol poškodeného, ani maloletej. Videla to cez kuchynské okno. Obžalovaný nebol pod vplyvom alkoholu. Nepamätá sa, kedy sa dozvedela, že sa táto vec rieši na polícii, asi až po tom, čo mala incident s obžalovaným. Vypovedala až 06.04.2018 preto, lebo bola predvolaná z polície. Na políciu sama nešla. Nebola nikým inštruovaná. Na pojednávaní dňa 21.11.2018 bola dopočutá ohľadne jej výpovede z pojednávania v opatrovníckej veci týkajúcej sa maloletej X. S. sp. zn. 6P/33/2017 zo dňa 21.06.2017, kde sa vyjadrila, že jej manžel (obžalovaný) bol v čase stíhaného skutku pod vplyvom alkoholu k čomu svedkyňa uviedla, že v tom čase ju tá otázka zaskočila, avšak keď si to celé znova v mysli premietla, tak si spomenula na veľa vecí, a teda manžel v tom čase nebol pod vplyvom alkoholu. Pripustila, že to bolo obdobie, kedy si obžalovaný dával pivo, keď išiel z práce s kolegami.

Na návrh obhajcu obžalovaného a prokurátora súd na hlavnom pojednávaní dňa 29.07.2020 vypočul znalca MUDr. Jaroslava Ridoška, PhD., MBA, ktorý uviedol, že v predmetnej veci vypracoval znalecké posudky na X. S. a S. S.. Pokiaľ ide o S. S., tento posudok vypracoval dňa 28.11.2016. Trvá na záveroch tohto posudku. U X. S. znalecký posudok vypracoval dňa 28.11.2016 a tiež trvá na záveroch tohto posudku. Na otázku obhajcu k mechanizmu zranenia poškodeného S. S. znalec uviedol, že vzhľadom na to, že nedošlo k porušeniu kožného krytu, tak nositeľom pôsobiacej sily bol tvrdý predmet hladkého povrchu. Skôr sa preto kloní k tomu, že to zranenie mohlo vzniknúť nárazom do brány. Pri údere päťou by musela byť veľmi vysoká intenzita pôsobiacej sily, aby vznikol krvný výron. Nedá sa to však povedať jednoznačne. Na otázku obhajcu ohľadne konštatovaných zranení u maloletej X. S. znalec uviedol, že keďže vypracoval znalecký posudok v novembri 2016 a k úrazu došlo v apríli 2016, tak nemalo zmysle maloletú vyšetrovať, keďže by k ničomu nedospel. Pokiaľ ide o lekársku správu, v objektívnom náleze neboli popísané známky poranenia, teda ani opuch, ani hematóm ani odreniny, či iné porušenie kožného krytu, takže tá diagnóza je daná skôr anamnesticky z toho, čo uviedol otec. Znalec len musel opísať to, čo tam bolo, nebol to jeho záver. Avšak z toho, že nie je popísaný objektívny nález, možno konštatovať, že diagnostický záver bol urobený z toho, čo uviedol otec poškodenej. Súd dal znalcovi k nahliadnutiu farebnú fotografiu zdokumentovaného zranenia poškodeného S. S., ktorú splnomocnenec poškodeného predložil súdu (založená v prílohovej obálke na č.l. 242), pričom znalec k tomu uviedol, že pokiaľ ide o to zmliaždenie s krvným výronom, pôsobiaca sila pôsobila vyššou intenzitou, ale pri pohľade na tie snímky uviedol, že tam išlo o viacej nárazov, aspoň dva alebo tri. Avšak nedá sa to povedať, či to vzniklo aj stlačením, ale musela by to byť veľká sila v tých prstoch, skôr je to silnejší náraz. Určite tam pôsobila sila najmenej dva-trikrát, mohlo to byť aj úderom päťou, ale išlo by o veľmi silný úder. Podľa znalca to skôr vzniklo aj úderom päťou aj úderom o bránu. Na otázku súdu k zraneniam maloletej X. a k tomu, že ju mal obžalovaný držať pod krkom a ťahať ju za tričko znalec uviedol, že mohol vychádzať len z objektívneho nálezu, ktorý bol popísaný pri vyšetrení maloletej poškodenej v Nemocnici v Partizánskom zo dňa 29.04.2016 o 20:27 hod., kde objektívne nebolo popísané nič, nebol popísaný krvný výron, opuch, nebola popísaná odrenina, čiže sa z toho nedá povedať, či bola chytená pod krkom, neboli tam známky poranenia. Diagnóza bola určená len anamnesticky s tým, čo uviedol otec. Ak by ju obžalovaný silno chytil pod krk, určite by tam niečo bolo, aspoň mierny opuch, začervenanie. Keby ju ťahal za tričko, golier by jej bol nejaký šráf spravil, avšak nebolo tam popísané nič.

Zo znaleckého posudku MUDr. Jaroslava Ridošku, PhD., MBA, znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, traumatológia zo dňa 28.11.2016 č. 201601668741 súd zistil, že poškodený S. S. utrpel dňa 29.04.2016 podľa dokumentácie zmliaždenie pravého ramena s krvným výronom, ktoré zranenia boli spôsobené priamym mechanizmom. Znalec uviedol, že k zraneniam poškodeného mohlo dôjsť tak, ako to poškodený uviedol vo svojej výpovedi. Doba liečby u poškodeného trvala od 29.04.2016 do 10.05.2016, čo je 12 dní, táto doba je adekvátna k charakteru zranenia. Poškodený bol vo vzťahu k svojmu zraneniu čiastočne obmedzený 5 dní v obliekaní, keďže nemohol pre bolesť zdvihnúť

pravú hornú končatinu. V iných oblastiach bežného spôsobu života obmedzený nebol. Obmedzenia možno charakterizovať ako nezávažné. Zo súdno-lekárskeho hľadiska išlo o zranenie ľahké, ktoré nezanechá trvalé následky. Poranenie typu zmliaždenia býva sprevádzané vznikom krvných podliatin. Zranenie takéhoto charakteru vzniká skôr pri úderoch ako stiskom ruky. Znalec určil bodové ohodnotenie bolestného poranenia poškodeného podľa zákona č. 437/2004 Z.z. na 15 bodov.

Zo znaleckého posudku MUDr. Jaroslava Ridošku, PhD., MBA, znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, traumatológia zo dňa 28.11.2016 č. 201601668800 súd zistil, že poškodená maloletá X. S. utrpela dňa 29.04.2016 podľa dokumentácie zmliaždenie hrudníka a krku, ktoré zranenia boli spôsobené priamym mechanizmom. Znalec uviedol, že k zraneniam poškodenej mohlo dôjsť tak, ako to uviedol vo svojej výpovedi otec maloletej. Poškodená bola vo vzťahu k poraneniam zo dňa 29.04.2016 vyšetrená len jednorazovo, vzhľadom na charakter poranenia neboli potrebné ďalšie kontroly odborným, ani všeobecným lekárom. Poškodená maloletá nebola vo vzťahu k poraneniu zo dňa 29.04.2016 obmedzená vo vykonávaní bežných životných činností a úkonov. Zo súdno-lekárskeho hľadiska išlo o poranenie ľahké, ktoré nezanechá trvalé následky. Predmetným útokom, vzhľadom na intenzitu pôsobiacej sily, nemohla vzniknúť závažnejšia ujma. Znalec určil bodové ohodnotenie bolestného poranenia poškodenej podľa zákona č. 437/2004 Z.z. na 10 bodov.

Na základe návrhu splnomocnenca poškodeného súd v zmysle § 270 ods. 2 Trestného poriadku pripustil vykonanie dôkazov, a to prehratie videozáznamu uloženého na pevnom médiu CD-R, 700 MB, ako i zvukového záznamu uloženého na USB kľúči, zachytávajúce odovzdávanie maloletej X. zo dňa 29.04.2016, ktoré dôkazy predložil v konaní poškodený prostredníctvom svojho splnomocnenca. Na otázku obhajcu obžalovaného poškodený uviedol, že tento zvukový záznam nahral on. K otázke obhajcu, prečo je zvukový záznam na dvoch stopách poškodený uviedol, že si zobral starý telefón a medzitým mu niekto volal, kedy sa nahrávanie prerušilo a potom sa nahrávka znovu spustila. Súd predmetné nahrávky (video i audio) prehral opakovane i na hlavnom pojednávaní dňa 23.09.2020 z dôvodu zmeneného zloženia senátu.

Z písomného trestného oznámenia podaného poškodeným dňa 03.05.2016 vyplýva, že tento v ňom uviedol v podstate rovnaké skutočnosti, aké uviedol i pri svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní.

Z lekárskeho správ (č.l. 10) vypracovaných MUDr. Alexandrom Mayerom, chirurgom zo dňa 29.04.2016 vyplýva popis zranení poškodených S. S. a maloletej X. S. zo dňa XX.XX.XXXX (zhodne ako ich popísal i znalec vo svojich posudkoch).

Na č.l. 11-12 sa nachádza fotodokumentácia (ftc) zranení poškodeného (originál foto sa nachádza v prílohovej obálke na č.l. 242).

Rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 1P/119/2015-170 zo dňa 21.03.2016 (č.l. 7-8) bola schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej boli upravené rodičovské práva a povinnosti k maloletej X., keď táto bola zverená do osobnej starostlivosti matky a otcovi (poškodenému) bol medzi iným upravený styk s maloletou, a to okrem iného i každý nepárny týždeň v čase od stredy od 16:00 hod. do piatku do 16:00 hod.

Súd oboznámil ako listinný dôkaz znalecký posudok MUDr. Viktora Segedu, znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria zo dňa 05.12.2016, vypracovaný v inej trestnej veci obžalovaného vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 1T/24/2017, v ktorého záveroch znalec okrem iného konštatuje, že u obžalovaného zistil abúzus alkoholu aktuálne bez splnených kritérií závislosti. Znalec nenavrhol uložiť obžalovanému žiaden druh ochranného liečenia.

Na návrh prokurátora bola do spisu založená overená fotokópia rodného listu maloletej X. (č.l. 303), z ktorého vyplýva, že maloletá sa narodila dňa 14.09.2013, teda v iný deň, ako je uvedené v obžalobnom návrhu prokurátora, kde je uvedený dátum narodenia maloletej 19.04.2013.

Z priebežnej správy z výkonu probácie obžalovaného v trestnej veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 1T/24/2017 (č.l. 321) vyplýva, že obžalovaný je ženatý a zdržiava sa na adrese trvalého pobytu, kde býva spolu s manželkou, svojimi dospelými deťmi a vnúčatami. Je zamestnaný v spoločnosti Bucher Slovakia, s.r.o., kde vykonáva prácu robotníka, manipulantu. Obžalovaný sa doposiaľ riadne

a pravidelne podrobuje probačnému dohľadu, hlási sa v lehotách určených mu súdom, je dochvilný, dobre spolupracuje a dodržiava všetky pokyny súdu. V rámci zákazu požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok bola v rámci probačných stretnutí pravidelne vykonávaná kontrola na požitie alkoholických nápojov a iných návykových látok, kde možno konštatovať, že všetky výsledky boli doposiaľ negatívne. Obžalovaný doposiaľ vedie riadny život, pričom je dlhodobý zamestnaný a venuje sa aktívnemu rodinnému životu.

Pri hodnotení osoby obžalovaného súd zistil, že je ženatý, zamestnaný, má dve dospelé deti. Z odpisu z registra trestov obžalovaného a pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 1T/24/2017 súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ jedenkrát súdne trestaný, a to rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 1T/24/2017-217 zo dňa 26.04.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 2To/39/2017-240 zo dňa 27.06.2017, kedy bol uznaný vinným zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 Trestného zákona a bol odsúdený podľa § 155 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. j/, písm. l/, písm. n/ Trestného zákona, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 30 mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 51 ods. 1 Trestného zákona podmienenčne odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 48 mesiacov. Zároveň mu bolo podľa § 51 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a v zmysle § 51 ods. 4 písm. j/ Trestného zákona povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie. Obžalovaný bol doposiaľ jedenkrát postihnutý za priestupok na úseku dopravy. Z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený.

Na základe vykonaného dokazovania pri zohľadnení ustanovenia § 194 ods. 5 Trestného poriadku a vysloveného právneho názoru odvolacieho súdu, súd postupoval v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku, posudzujúc každý vykonaný dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti, pričom zameriaval dokazovanie v naznačenom smere tak, ako na to poukázal krajský súd, aby bolo možné náležite ustáliť skutkový stav veci. Súd v tomto ohľade doplnil dokazovanie o výsluch znalca MUDr. Jaroslava Ridoška, PhD., MBA, znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, traumatológia, ktorý postup navrhli obžalovaný i prokurátor a konštatuje nasledovné. Ako už súd uviedol v skoršom svojom rozhodnutí obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že sa necíti byť vinný zo skutku obžalobou mu kladeného za vinu, pričom poprel, že by udrel poškodeného, či maloletú X.. Uviedol, že poškodeného chytil za plece, aby neodišiel, pričom pripustil, že to mohlo byť i silnejšie. Obžalovaného zo spáchania skutku usvedčuje svojou výpoveďou poškodený, ktorého popis priebehu skutku bol prevzatý i do obžaloby. Okrem výpovede poškodeného je v neprospech obžalovaného i výpoveď svedkyne F. S., ktorá taktiež popísala, že videla ako obžalovaný udieral poškodeného do pleca a tiež uviedla, že celý incident videla dobre. Súd v konaní pripustil ako dôkaz videonahrávku, ktorú zhotovila matka poškodeného F. S., ktorá si nahrávala odovzdávanie maloletej X. poškodeným ako i zvukovú nahrávku vyhotovenú poškodeným na mobilný telefón, a to i napriek tomu, že obžalovaný nemal vedomosť, že sa odovzdávanie maloletej nahrávalo, nakoľko v danom prípade súd hodnotil proporcionalitu medzi zásahom do práva na ochranu súkromia obžalovaného pred záujmom poškodeného na ochrane jeho zdravia a jeho ochranu pred fyzickým násilím, pričom svedkyňa F. S. zdôvodnila potrebu nahrávania predchádzajúcimi zlými skúsenosťami s odovzdávaním maloletej jej matke a príslušníkom jej rodiny, pričom z úradnej činnosti má súd vedomosť o viacerých súdnych konaniach v opatrovníckych veciach týkajúcich sa úpravy rodičovských práv a povinností k maloletej X. (sp. zn. 1P/119/2015, sp. zn. 6P/33/2017) ako i problematiku komunikácie medzi rodičmi maloletej ako i širšími rodinami. Z vyhotovenej videonahrávky však nie je možné jednoznačne potvrdiť skutočnosti uvádzané poškodeným, že by mal obžalovaný napadnúť poškodeného a maloletú X.. Na nahrávke vidieť, ako osoba v bielom chytí niekde za rameno osobu v čiernom, ktorá drží na rukách pravdepodobne dieťa, pričom osoba v čiernom odsacuje od seba osobu v bielom oblečení. Navyiac vo výhlade nahrávajúcej osoby bráni i odstavené motorové vozidlo, ktoré bráni v dobrom výhlade na miesto incidentu. Na základe týchto skutočností preto súd výpoveď svedkyne F. S. nepovažoval za hodnovernú, nakoľko táto nemohla mať z miesta, odkiaľ incident nahrávala, možnosť vnímať priebeh skutku tak, ako ho popísala. Taktiež ani zo zvukovej nahrávky zachytenej poškodeným nebolo možné jednoznačne konštatovať, že by sa skutok stal tak, ako ho popísal poškodený, pričom v tejto súvislosti súd súhlasí s tvrdeniami obhajcu obžalovaného, že celá zvuková nahrávka navodzuje dojem, akoby bol obžalovaný provokovaný zo strany poškodeného, ktorý na nahrávke len vyčítal poškodenému, že neprišiel v čas a počuť tam tiež, že obžalovaný nadával poškodenému, kedy však reagoval na poškodeného, ktorého vyjadrenie nie je na nahrávke počuť, čo možno považovať za vedomé konanie poškodeného v snahe vyprovokovať

obžalovaného. Avšak ani z videonahrávky a ani z audionahrávky jednoznačne nevyplýva, že by bol obžalovaný poškodeného alebo maloletú X. udrel. V prospech obžalovaného svedčí výpoveď manželky obžalovaného, ktorú však súd taktiež nepovažoval za vierohodnú, vnímal ju ako jej snahu pomôcť obžalovanému. V súvislosti s výpoveďou poškodeného, že bol obžalovaným fyzicky napadnutý tak, že ho obžalovaný mal udrieť viackrát päsťou do oblasti pravého ramena a tiež že mal poškodený naraziť do brány rodinného domu, s touto časťou jeho výpovede korešponduje fotodokumentácia jeho pravého ramena, na ktorom sú zachytené jeho zranenia, pričom obžalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že chytil poškodeného za rameno v snahe zabrániť mu, aby odišiel s maloletou, pričom obžalovaný pripustil, že intenzita stisku bola silnejšia. V tejto súvislosti bol vypočutý znalec MUDr. Ridoško, ktorý zotrval na svojich záveroch uvedených v znaleckom posudku a na otázku ohľadne utrpených zranení poškodeného, i po vzhľadnutí predloženej fotodokumentácie poškodeným uviedol, že podľa jeho názoru tam išlo o viacej nárazov, aspoň dva alebo tri. Avšak nedá sa to povedať, či to vzniklo aj stlačením, ale musela by to byť veľká sila v tých prstoch, skôr je to silnejší náraz. Určite tam pôsobila sila najmenej dva-trikrát, mohlo to byť aj úderom päsťou, ale išlo by o veľmi silný úder. Podľa znalca to skôr vzniklo aj úderom päsťou aj úderom o bránu. Teda výpoveď znalca potvrdzuje výpoveď poškodeného ohľadne tej časti skutku uvedenej v obžalobnom návrhu, kde ho mal obžalovaný fyzicky napadnúť. Znalec bol taktiež vypočutý i ohľadne zranení maloletej X., ktoré boli popísané v obžalobnom návrhu, pričom znalec v tejto súvislosti uviedol, že mohol vychádzať len z objektívneho nálezu, ktorý bol popísaný pri vyšetrení maloletej v Nemocnici v Partizánskom zo dňa 29.04.2016 o 20:27 hod., kde objektívne nebolo popísané nič, nebol popísaný krvný výron, opuch, nebola popísaná odrenina. Diagnóza bola určená len anamnesticky z toho, čo uviedol otec. Znalec však tiež uviedol, že ak by bol obžalovaný silno chytil maloletú pod krkom, určite by tam niečo bolo, aspoň mierny opuch, začervenanie, resp. keby ju ťahal za tričko, golier by jej bol nejaký šráf spravil, avšak nebolo tam popísané nič. Preto i vo svetle tejto výpovede znalca možno konštatovať, že tvrdenia poškodeného o tom, že obžalovaný mal maloletú držať pevne pod krkom a že mal pri udieraní poškodeného zasiahnuť i maloletú, ako i skutočnosť, že mal maloletú ťahať za tričko, nebola preukázaná iným dôkazom, pričom podľa vyjadrenia znalca by v takomto prípade boli v objektívnom náleze zaznamenané nejaké objektívne zistenia (napr. mierny opuch, či začervenanie), čo však v danom prípade sa nezistilo. Preto súd vyhodnotením vyššie uvedených dôkazov jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti konštatuje, že sa nepodarilo preukázať časť skutku uvedeného v obžalobe, kde sa obžalovanému kladie za vinu, že mal maloletú držať pod krkom a že ju mal zasiahnuť rukou pri udieraní obžalovaného, ani skutočnosť že by bol obžalovaný maloletú ťahal za tričko, pričom ani zranenia, ktoré sú popísané v skutkovej vete obžaloby, ktoré mala maloletá X. jeho konaním utpieť, nezodpovedajú objektívnym zisteniam na základe vyšetrenia lekárom, ale ide o anamnestické údaje získane od poškodeného (otca maloletej), a teda sú nepreukázané. Vzhľadom na vyššie uvedené z vykonaného dokazovania vyplynulo, ako to už súd uviedol vyššie, že došlo k slovnému napadnutiu poškodeného obžalovaným, ako vyplýva z nahrávky a výpovede poškodeného a tiež k fyzickému napadnutiu poškodeného obžalovaným, ktorú skutočnosť okrem výpovede poškodeného, potvrdzuje i zabezpečená fotodokumentácia pravého ramena poškodeného, ako i výpoveď znalca MUDr. Jaroslava Ridoška, PhD., MBA, pričom však súd dospel k záveru, že v predmetnej trestnej veci bolo potrebné postupovať v zmysle ustanovenia § 10 ods. 2 Trestného zákona, a vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následok, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a vyhodnotiť závažnosť konania obžalovaného ako nepatrnú, pričom tento svoj záver súd opiera o skutočnosť, že celý incident má svoj pôvod v napätých vzťahoch medzi rodičmi maloletej ako i ich širšími rodinami, ktorá je súdu z úradnej činnosti známa (opatrovnícke konania vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 1P/119/2015, sp. zn. 6P/33/2017), ktorá sa podpísala i na celej udalosti.

Z uvedených dôvodov preto súd podľa § 280 ods. 2 Trestného poriadku postúpil predmetnú trestnú vec obžalovaného Okresnému úradu Prievidza, odboru všeobecnej vnútornej správy na prejednanie ako priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Na záver súd poznamenáva, že na základe oboznámenej overenej fotokópie rodného listu maloletej bolo zistené, že v obžalobnom návrhu bol nesprávne uvedený dátum narodenia maloletej X., kde bol uvedený dátum jej narodenia 19.04.2013, pričom z rodného listu maloletej vyplýva, že táto sa narodila dňa 14.09.2013, teda zrejme išlo o písársku chybu, ktorú súd napravil a v skutkovej vete uviedol správny dátum narodenia maloletej tak, ako je uvedený v jej rodnom liste.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu môže prokurátor podať sťažnosť v lehote troch pracovných dní odo dňa jeho oznámenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne.